

Διαβάστε περισσότερα

Τηλεδιάσκεψη Κ. Βλάση, Ν. Μάκρραμ και Φ. Φωτίου για το NOSTOS

Τηλεδιάσκεψη μεταξύ του υφυπουργού Εξωτερικών κ. Κώστα Βλάση και των ομολόγων του της Κύπρου και της Αιγύπτου που ασχολούνται με θέματα Αποδήμων πραγματοποιήθηκε το πρωί της Παρασκευής 26 Ιουνίου 2020. Συγκεκριμένα στην τηλεδιάσκεψη συμμετείχε η Αιγύπτια Υπουργός Διασποράς και Μεταναστευτικής

(συνέχεια στη 2η σελίδα)

Μιχάλης Μπίσκος: Η πολιτιστική κληρονομιά των Αιγυπτιωτών είναι μοναδική

Η πολιτιστική κληρονομιά των Αιγυπτιωτών βρέθηκε στο επίκεντρο της συνέντευξης που παραχώρησε ο πολιτικός μηχανικός κ. Μιχάλης Μπίσκος στο «Νέο Φως». Ο κ. Μπίσκος μιλά για την ανάγκη να προχωρήσει η απογραφή των κτηρίων και των μνημείων που ανήκουν στον Αιγυπτιώτη Ελληνισμό και στη συνέχεια να υλοποιηθεί η αποκατάστασή τους. Επίσης, ο κ.

(συνέχεια στην 4η σελίδα)

Ο Τζιμ Λόντος και οι Αιγυπτιώτες του 1937

Πιτσιρίκι στη Σύμη, συνήθιζα επί ώρες να κάθομαι στην προβλήτα δίπλα σ' έναν γέροντα που καθισμένος στο καρεκλάκι του ψάρευε με το καλάμι του. Ήταν ο προπονητής του Τζιμ Λόντου και στη μνήμη του αφιερώνω αυτό το άρθρο... Ο Τζιμ Λόντος – κατά κόσμον Χρήστος Θεοφίλου – είχε γεννηθεί στο Κουτσοπόδι του Άργους το

(συνέχεια στη 2η σελίδα)

Το επόμενο «Νέο Φως» θα κυκλοφορήσει τον Σεπτέμβριο

Ανοίγουν εστιατόρια, ναιί και αίρεται η απαγόρευση κυκλοφορίας – Η Αίγυπτος επανέρχεται στην κανονικότητα

Σταδιακά η Αίγυπτος επανέρχεται στην κανονικότητα μετά τα μέτρα που λήφθηκαν από τον περασμένο Μάρτιο για τον περιορισμό της εξάπλωσης του κορονοϊού. Ο Πρωθυπουργός της Αιγύπτου

Μοστάφα Μαντπούλι, την Τρίτη 23 Ιουνίου 2020, ανακοίνωσε ότι η Αίγυπτος θα ανοίξει εκ νέου εστιατόρια, αθλητικούς συλλόγους και χώρους λατρείας και θα καταργήσει τη νυχτερινή απαγόρευση που επιβάλλεται για τον

περιορισμό της εξάπλωσης του κορονοϊού από το Σάββατο 27 Ιουνίου. Εστιατόρια, καφετέριες και αθλητικοί σύλλογοι θα ανοίξουν εκ νέου αλλά σε πρώτο στάδιο με μειωμένη χωρητικότητα 25%.

Οι καφετέριες και τα εστιατόρια θα ανοίγουν μέχρι τις 10 μ.μ., ενώ τα καταστήματα θα κλείνουν στις 21.00 αντί στις 18:00 που ίσχυε μέχρι σήμερα. Η απαγόρευση shisha θα

(συνέχεια στη 2η σελίδα)

Χρ. Παπαδόπουλος: «Οι τελετές λήξης των μαθημάτων μια φορά και έναν καιρό»

Μαρία Αδαμαντίδου: Ήρθε η στιγμή να χωρίσουμε - Οι λήξεις στην Αχιλλοπούλειο Σχολή Καΐρου

Οι σχολικές ποδιές είχαν ήδη αποσυρθεί στα σκοτάδια της ντουλάπας, οι μαθήτριες είχαν ξεχάσει τα διαβάσματα και τις εξετάσεις και αδημονούσαν να χαρούν την ανάπαυλα του καλοκαιριού, όταν εμφανιζόταν στο Φως και στον Ταχυδρόμο η πρόσκληση στην τελετή λήξης των μαθημάτων. Από τα μεγάλα γεγονότα στο καλαντάρι της παροικίας, η εκδήλωση έφερε πολύ κόσμο στο Μπαμπ ελ-Λουκ. Από τη μια οι άνθρωποι του σχολείου – ο πρόεδρος της Κοινότητας, οι επίτροποι, οι εκπαιδευτικοί, και από την άλλη οι μαθήτριες, οι μαμάδες και οι μπαμπάδες τους, και εκ του πλησίον οι «επίσημοι»: διπλωματικοί, εκπρόσωποι της Εκκλησίας και του

(συνέχεια στην 4η σελίδα)

Άγγελος Κουτρομπάκης: Η λήξη της σχολικής χρονιάς στην Αμπέτειο Σχολή Καΐρου

Δώδεκα χρόνια στο σχολείο, δώδεκα λήξεις! Που να θυμάται κανείς πολλές λεπτομέρειες, μετά από τόσο καιρό... Η πρώτη μου εμπειρία, φυσικά, ήταν οι λήξεις μετά την πρώτη τάξη Δημοτικού, το 1953-1954. Ήταν και η τελευταία χρονιά που λειτουργήσε η Αμπέτειος Σχολή στην οδό Φουάντ (σήμερα ονομάζεται 26ης Ιουλίου). Την επόμενη χρονιά μεταφέρθηκε σε ολοκαίνουργιο κτίριο στο Ντεμερντάς όπου έζησα εκεί τις υπόλοιπες ένδεκα. Για τον καθένα μας είχε άλλη έννοια αυτή η γιορτή. Για τη διοίκηση, τους καθηγητές, τους δασκάλους, ήταν μια επιβεβαίωση ότι είχαν εκτελέσει με επιτυχία το καθήκον τους για άλλη μία σχολική περίοδο. Κάθε χρονιά είχε τις δικές της δυσκολίες και

(συνέχεια στην 3η σελίδα)

Ιούνιος, ο τελευταίος μήνας του διδακτικού έτους στις ελληνικές εκπαιδευτικές μονάδες όλων των βαθμίδων. Στην σύγχρονη ιστορία της ελληνικής εκπαίδευσης η λήξη του διδακτικού έτους συνοδευόταν με τον ανάλογο εορτασμό, αυτόν που άλλοτε ξέραμε ως «γymναστικές επιδείξεις», ειδικά για την πρωτοβάθμια εκπαίδευση. Τα χρόνια πέρασαν, ο τρόπος εορτασμού άλλαξε αλλά οι γιορτές συνεχίζονται σε όλες τις βαθμίδες γιατί οι προσπάθειες δεν πρέπει να μείνουν εντός των τειχών. Φέτος, στις ιδιαίτερες συνθήκες που ζει όλος ο κόσμος, με κλειστά τα Ελληνικά Σχολεία της Αιγύπτου, ως θυμηθούμε παλαιότερους εορτασμούς της ελληνικής παροικίας στο Κάιρο αλλά και σε άλλες Αιγυπτιακές κοινότητες, όπως τις εντοπίσαμε σε παλιά δημοσιεύματα του Αιγυπτιακού τύπου. Μέσα από αυτές τις αναμνήσεις ένα νοητό κόκκινο νήμα συνδέει τους Αιγυπτιώτες όλων των εποχών, του χθες και του σήμερα, αφού είναι αναγνωρίσιμο το ίδιο ενδιαφέρον και το ίδιο πάθος για να διατηρηθεί αναμμένη η φλόγα του ελληνικού πολιτισμού σε όσους γεννήθηκαν σ' αυτήν την πλευρά της Μεσογείου. Ενδιαφέρον έχει ο εορτασμός λήξης της «Ελληνικής Παιδικής Στέγης» μέσα από άρθρα που δημοσιεύτηκαν στην Ελληνική εφημερίδα του Καΐρου «ΦΩΣ» στις 10 και 11 Ιουνίου του 1944, όσο ο Β' Παγκόσμιος Πόλεμος κρατούσε ακόμα. Πρόεδρος αυτού του ιδρύματος, η Δέσποινα Κότσικα σύζυγος του τότε Προέδρου και Μεγάλου Ευεργέτη της Ελληνικής Κοινότητας Καΐρου. Στη λογοδοσία της αναφέρονται οι σκοποί του νέου ιδρύματος που έχει διπλή αποστολή, «την προστασία και περιθάλψη του παιδιού από το ένα μέρος και από το άλλο την βοήθειαν της μητέρας του, που έτσι μπορεί απερίσπαστη να δουλέψει δια την επαρκή συντήρησι των λοιπών μελών της οικογενείας της». Ήταν η πρώτη φορά που λειτουργούσε σταθμός προσχολικής εκπαίδευσης στο Κάιρο και εγκαίνιστηκε τον

(συνέχεια στην 3η σελίδα)

Ανοίγουν εστιατόρια, ναοί και αίρεται η απαγόρευση κυκλοφορίας Η Αίγυπτος επανέρχεται στην κανονικότητα

(συνέχεια από την 1^η σελίδα)

παραμένει σε ισχύ, για να εξαλειφθεί ο κίνδυνος μετάδοσης ιών. Τα τζαμιά και οι εκκλησίες θα μπορούν επίσης να ανοίγουν ξανά για καθημερινές προσευχές και μαζικές προσευχές από το Σάββατο, αλλά θα παραμεινούν κλειστά για τις Παρασκευές όπου συρρέουν μαζικά οι μουσουλμάνοι για να προσευχηθούν και τις Κυριακές. Οι κινηματογράφοι και τα θέατρα θα επαναλειτουργήσουν αλλά με χωρητικότητα μόλις 25%.

Τηλεδιάσκεψη Κ. Βλάση, Ν. Μάκραμ και Φ. Φωτίου για το NOSTOS

(συνέχεια από την 1^η σελίδα)

Πολιτικής κ. Ναμπίλα Μάκραμ και ο Επίτροπος της Κυπριακής Προεδρίας για Ανθρωπιστικά θέματα και θέματα Αποδήμων κ. Φώτης Φωτίου. Όπως ανέφερε στον προσωπικό του λογαριασμό στο facebook ο κ. Βλάσης συζητήθηκαν θέματα που αφορούν στις δράσεις που μπορούν να αναλάβουν Ελλάδα, Κύπρος και Αίγυπτος, εν μέσω πανδημίας και ως συνέχεια της τριμερούς συνεργασίας στο πλαίσιο του προγράμματος NOSTOS.

Ο εκπρόσωπος του ΥΠΕΞ σχολιάζει τις προσπάθειες της Αιγύπτου για την επίλυση της κρίσης στη Λιβύη

Απάντηση Εκπροσώπου ΥΠΕΞ, Αλέξανδρου Γεννηματά, σε ερώτηση δημοσιογράφου σχετικά με εξελίξεις στη Λιβύη και τις αιγυπτιακές προσπάθειες για πολιτική λύση. «Η χώρα μας τάσσεται σταθερά υπέρ της άμεσης κατάπαυσης του πυρός και της επίλυσης της λιβυκής κρίσης με πολιτικές διαδικασίες, ενώ πρόσφατα από κοινού με άλλες χώρες, εξέφρασε την υποστήριξη της στις αιγυπτιακές προσπάθειες σε αυτή την κατεύθυνση, την οποία και επαναλαμβάνει».

ΧΡΗΣΙΜΑ ΤΗΛΕΦΩΝΑ ΚΑΪΡΟΥ

Ελληνική Κοινότητα Καΐρου	259.13.945 259.33.372 258.84.652 (φαξ)
Ελληνικό Νοσοκομείο Ε.Κ.Κ.	248.22.177 248.22.186 248.22.259 268.36.516 (φαξ)
Μεταφραστικό Ε.Κ.Κ.	27730065 25741399 Κιν.: 01004409747 Mail.: gr.targama@gmail.com
Πατριαρχική Επιτροπεία	2510.35.16 2510.67.77 (φαξ)
Ιερά Μονή Αγίου Γεωργίου	27.41.2002
Μετόχι Ιεράς Μονής Σινά	48.28.513
Ελληνική Πρεσβεία	279.55.915 279.50.443 279.51.074 279.63.903 (φαξ) 27377012/13/14 Προξενικό Τμήμα Τηλ.: 02 27377021
Κυπριακή Πρεσβεία	25791429 257.53.833 257.41.140 257.41.085 257.53.962 (φαξ)
Ελληνικό Προξενείο	

ΕΤΟΣ 21^ο ΝΕΟ ΦΩΣ ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 755

ΕΚΔΟΤΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ ΘΕΟΔ. ΚΑΒΑΛΗΣ

Προϊσταμένη Εφορείας Νέου Φωτός ΒΙΛΛΥ ΠΟΛΙΤΗ-ΖΟΥΕ

Αρχισυντάκτρια ΚΑΤΙΑ ΤΣΙΜΠΛΑΚΗ

Καλλιτεχνικός Διευθυντής & Επιμέλεια Εκτύπωσης Dr. ΑΤΕΦ ΝΑΧΛΑ

ΕΔΡΑ-ΓΡΑΦΕΙΑ
17, Σουλειμάν Ελ Χάλαμπι, Κάιρο
website: ekkairo.org
e-mail: neofos@ekkairo.org

Το "ΝΕΟ ΦΩΣ" διατίθεται ΔΩΡΕΑΝ από τα γραφεία της Ελληνικής Κοινότητας Καΐρου καθώς και από όλα τα Ελληνικά Σωματεία.

«Ελλάδα 2021»: Κοινή επιστολή Βλάση και Δασκαλάκη προς τους αποδήμους

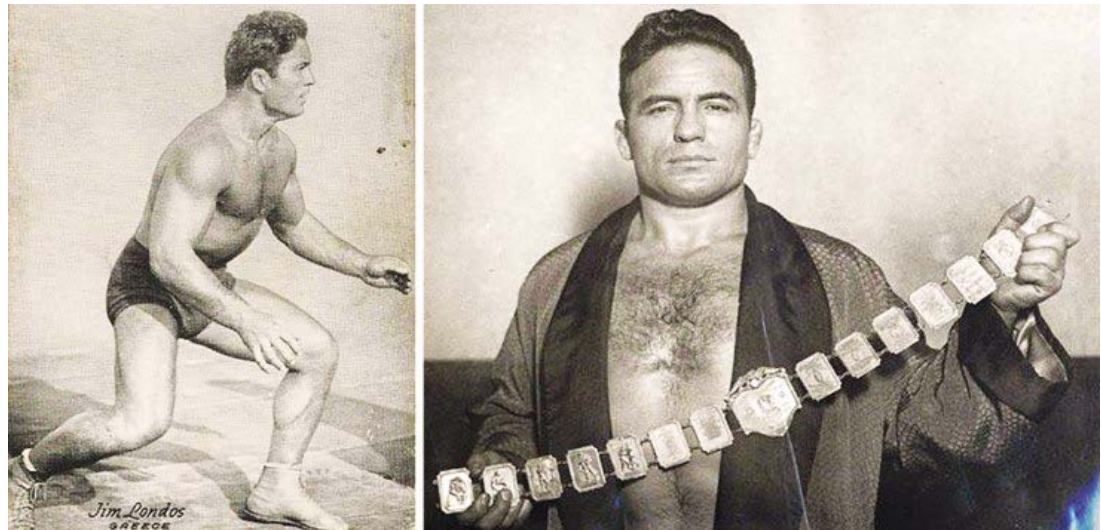
Κοινή επιστολή του Υφυπουργού Εξωτερικών Κωνσταντίνου Βλάση και της Προέδρου της Επιτροπής «Ελλάδα 2021» Γιάννας Αγγελιοπούλου-Δασκαλάκη προς τον Αποδήμο Έλληνα για τον εορτασμό των 200 ετών από την έναρξη της Ελληνικής Επανάστασης.

Αγαπητές συμπατριώτισσες, αγαπητοί συμπατριώτες, Ελληνίδες και Έλληνες Διασποράς, Την επόμενη χρονιά, σύσσωμος ο Ελληνισμός θα εορτάσει την επέτειο των 200 ετών από την έναρξη της **Ελληνικής Επανάστασης**, ένα έτος-ορόσημο στη σύγχρονη ιστορία του Έθνους μας. Μέσα από μια σειρά δράσεων και πρωτοβουλιών, που θα αναληφθούν καθ' όλη τη διάρκεια του έτους, φιλοδοξούμε η επέτειος αυτή να αποτελέσει μια ευκαιρία για απολογισμό του παρελθόντος, κατανόηση του παρόντος και ενατένιση του μέλλοντος. Η συμβολή του **Ελληνισμού της Διασποράς στην Εθνική Παλιγγενεσία του 1821**, όπως και στους υπόλοιπους αγώνες του ελληνικού λαού για ελευθερία και ευημερία, υπήρξε καθοριστική. Αναπόσπαστο και ζωογόνο τμήμα του Έθνους μας, ο Οικουμενικός Ελληνισμός δεν μπορεί παρά να είναι δυναμικά παρών και αυτήν τη φορά. Σας προσκαλούμε να γίνετε ενεργό μέρος της

συλλογικής αυτής προσπάθειας, έτσι ώστε να ενδυναμώσουμε τις δυνάμεις μας και να προβάλλουμε την Πατρίδα μας σε όλον τον κόσμο, με τον τρόπο που αρμόζει στην Ιστορία και στην Παράδοσή της. Στο πλαίσιο αυτό, η Επιτροπή «**Ελλάδα 2021**» που συγκροτήθηκε από τον Πρωθυπουργό για το συντονισμό του εορτασμού, έχει δημιουργήσει ειδική διαδικτυακή πλατφόρμα υποβολής προτάσεων για την πραγματοποίηση δράσεων και εκδηλώσεων (<https://apply.greece2021.gr/>). Σκοπός είναι ο όσο το δυνατόν καλύτερος συντονισμός και η μέγιστη δυνατή προβολή των δράσεων που θα υλοποιηθούν. Η πλατφόρμα θα παραμείνει ανοιχτή μέχρι το τέλος Ιουλίου 2020. Σε αυτή μπορούμε όλοι να καταθέσουμε τις δικές μας προς υλοποίηση ιδέες, οι οποίες και θα καταγραφούν στο **Εθνικό Ενιαίο Ημερολόγιο**. Με τη βεβαιότητα ότι ο Αποδήμος Ελληνισμός θα καταστεί αρωγός στο εξαιρετικά σημαντικό αυτό εγχείρημα, σας αποστέλλουμε τους πλέον θερμούς πατριωτικούς χαιρετισμούς μας.

Ο Υφυπουργός Εξωτερικών Κωνσταντίνος Βλάσης
Η Πρόεδρος της Επιτροπής «Ελλάδα 2021» Γιάννα Αγγελιοπούλου-Δασκαλάκη

Ο Τζιμ Λόντος και οι Αιγυπτιώτες του 1937

(συνέχεια από την 1^η σελίδα)

1897 και στα 14 του μετανάστευσε στην Αμερική, εργαζόμενος σε διάφορες μικροδουλειές ως και σε τσίρκο, ενώ παράλληλα επιδόθηκε στα αγωνίσματα της ελεύθερης πάλης, όπου και διακρίθηκε. Γρήγορα μεταπήδησε στην επαγγελματική πάλη και με την παροιμιώδη δύναμη του και την άρτια τεχνική του κατάρτιση δεν άργησε να γίνει το ινδαλμα των φιλάθλων σε όλη την υφήλιο, αφού έδωσε σειρά πολλών αγώνων σε Αμερική, Ευρώπη, Αφρική και Αυστραλία, με το «αεροπλανικό κόλπο» του να κλέβει τις εντυπώσεις και να κατατροπώνει τους αντιπάλους. Στη σταδιοδρομία του σημείωσε σημαντικές νίκες επί σπουδαίων παλαιστών της εποχής, όπως ο Μπένσον, ο Στέκερ, ο Σικατ, ο Ζμπίσκο, κ.ά., ενώ το 1938 αναδείχθηκε **Παγκόσμιος Πρωταθλητής Βαρών Βαρών** λαμβάνοντας την περιφημη χρυσή ζώνη, τίτλο που διατήρησε ως το 1946 που αποσυρθηκε από την ενεργό δράση. Ως το 1975 που πέθανε απασχολήθηκε σε διάφορες φιλανθρωπικές οργανώσεις, τιμωμένος γι' αυτή του τη δραστηριότητα τόσο από τον Αμερικάνο Πρόεδρο Νίξον, όσο και από τον Έλληνα Βασιλέα Παύλο. Ας σημειωθεί πως μνημείο του υπάρχει στο **Oak Hill Memorial Park** στο Escondido της Καλιφόρνιας. Το Μάιο του 1937 ο Λόντος βρέθηκε στην Αλεξάνδρεια και παρουσία 12.000 θεατών που τον

Γράφει ο Ν. Νικηταρίδης, ερευνητής της ιστορίας των Αιγυπτιωτών

αποθέωσαν, υπό την αιγίδα του **Ελληνικού Αθλητικού Ομίλου Ιμπραημίας**, κατατρόπωσε τον διεκδικητή του τίτλου Καναδό **Τζοε Κάμπελ** σε 1 ώρα και 6 λεπτά. Αφού αρχικά τον καταπόνησε, κάρφωσε τους ώμους του χρησιμοποιώντας το **αεροπλανικό κόλπο**. Ο αγώνας επαναλήφθηκε τον Ιούνιο στο **Πορτ-Σάιντ**, με τον Λόντο και πάλι νικητή στον 5ο γύρο και στο 44ο λεπτό του αγώνα, όπου για μία ακόμη φορά εφάρμοσε το αεροπλανικό του κόλπο. Το πλήθος, εν μέσω πανζουρλισμών, τον σήκωσε στα χέρια και ακαταπόνητος – σε αντίθεση με τον Κάμπελ – αποχώρησε ακμαιότατος με το μειδιάμα στα χείλη. Τον Ιούλιο ήταν η σειρά του Αβησσυνού - Αμερικανού **Ρέτζιναλ Σίκου** να ηττηθεί από τον Έλληνα Ηρακλή στο **Νάσιοναλ Σπóρτινγκ Κλαμπ** της Γκεζίρας του Καΐρου σε 57 λεπτά παρουσία 8.000 θεατών, με τον Λόντο να κρατά τη Ζώνη μαζί με το πρωτάθλημα Αφρικής. Η περιγραφή του τέλους του αγώνα είναι χαρακτηριστική: «*Του επιτίθεται και τον συλλαμβάνει με τα χαλύβδινα του χέρια. Ρίπτει τον μαύρον αθλητήν μίαν, δύο, τρεις και τέσσαρας φορές. Ο Σίκου ζαλιίζεται και παραλύει κάθε σοβαράν αντίστασιν. Τα ολίγα ταύτα δευτερόλεπτα είναι αρκετά*

για τον πρωτοπαλαιστήν του κόσμου. Τον αρπάζει σαν άθυρμα και τον σηκώνει υπέρ την κεφαλήν του. Τον στριφογυρίζει 4-5 φορές και του καρφώνει τις πλάτες στον τάπητα του ρινγκ». Οι εκδηλώσεις του πλήθους ήταν τέτοιες, ώστε τέθηκε σε ισχύ ολόκληρο στρατηγικό σχέδιο για να κατορθώσει ο Λόντος να πάει στα αποδυτήρια, ενώ δεν ήταν λίγες οι αντιπρόσωποι του ωραίου φύλου που παρακολούθησαν τον αγώνα και συμμετείχαν στις στιγμές ενθουσιασμού και έξω από το ξενοδοχείο Κοντινένταλ, όπου είχε καταλύσει. Για την ιστορία, καταγράφουμε τα μέρη στην Αλεξάνδρεια όπου μπορούσε κάποιος να βρει εισιτήρια για τον αγώνα: **Παστρούδης, Ρινασέντε, Ντελίζ, Μισέλ Σπορ, Μπαζάρ Λουοναί, Ρόμπερ Χιουζ, Ε. Μανν, Ντρόγκερν Ναούμ, Ν. & Γ. Χρυσάνθου, Σπ. Γρίβας, Α. Λεοντσίνα, Α. Πάπυρους, Νάιλ Κολντ Στόρας, Μπιγιάρ Πάλας, Κολούμπια, Ι. Δαγιάγλου, Κουρείο Φιλάθλων, Καννοπολεία Στέλιο, Αδελφών Κανά, Π. Σενδόνα, Μαρλάς, Ξενοδοχείο Μετροπόλ, «Στάδιον» Π. Ιατρού, Γ. Μαρτάος, Αντ. Πετράκης, καφεκοπτείο Χ. Χριστοφίδη, Ελληνικός Αθλητικός Όμιλος Ιμπραημίας και Αθλητική Ένωσις Ελλήνων Αλεξανδρείας.**

Πηγές: 14/5/1937, 16/5/1937, 20/5/1937, 21/5/1937, 24/5/1937, 25/5/1937, 21/6/1937, 22/6/1937, 9/7/1937, 12/7/1937
*Στη σπάνια φωτο οι Λόντος και Κάμπελ παλεύουν στην Αλεξάνδρεια

Θεματικά Ενθυμήματα από τα Αιγυπτιώτικα Αγαπήματα (Δημοσίευμα αρ. 496) Από τη συλλογή: Παρακολουθήματα

Στο φανέρωμα της ομορφιάς (Αφιέρωμα στον Έλληνα Πρόσβυ κ. Νικόλαο Γαριλίδη)

Ζήσαμε δω νύχτα και μέρα στις φύσας την ομορφιά και νοιώσαμε πέρα για πέρα Ανατολίτικη αρχοντιά.

Είχαν στο φως τους τα χωριά μας της ευλογίας ευοδίες κι από τη λύπη ως τη χαρά μας μας δυναμώναν τις καρδιές.

Φιγουράτες ΑλεξανδρινοΚαϊρινές

Με απαράμιλλη γοητεία κόρες γλυκύτατες κομψές ξεχώριζαν στην Αραβία ασύγκριτα εντυπωσιακές.

Καλλίκνημες και καλλιπάρειες κρύβανε αίσθημα πολύ κι αν στην αγάπη ήταν αρχάριες φαινόντουσαν απ' το φίλι.

«Τα πάντα ρει»

Όλα στον κόσμο μας αλλάζουν το λέει ο Ηράκλειτος πολλά σε πειρασμούς μας βάζουν τα βλέπει ο παρακλήτοσι!

Τα βλέπει και Εκείνος ξέρει στο μέλλον τι θα μας συμβεί και που το τέλος θα μας φέρει ώσπου η ζωή να λυτρωθεί.

Τρέχουσες εξελίξεις

Οι εξελίξεις μας αγγίζουν σ' όποιον κι αν είχαμε ρυθμό κι οι προσδοκίες μας θυμίζουν κάποιον απότερο σκοπό.

Σημειώσαμε επιτυχίες μες στην Ανατολή το φως γράφοντας κάποιες ιστορίες που τις εγκρίνει ο Θεός.

ΛΑΜΠΡΟΣ ΜΠΙΕΝΟΒΙΑΣ

ΤΟ ΚΟΥΙΖ ΤΟΥ Ν.Φ.

	1	2	3	4	5	6	7
1							
2							
3							
4							
5							
6							
7							

Επιμέλεια: Γιάννης Φουρτούνας

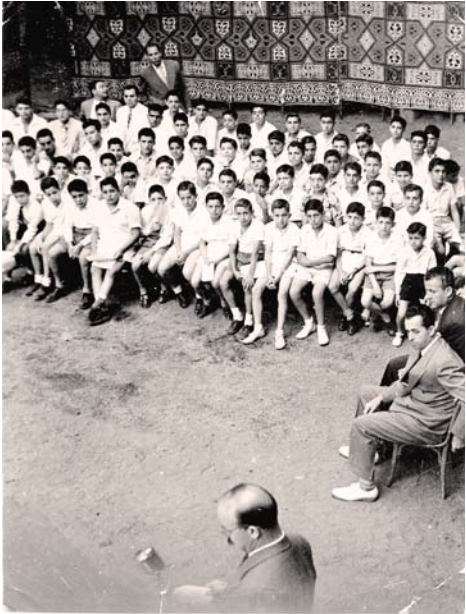
ΟΡΙΖΟΝΤΙΑ: 1. Τον ...διανύουμε. **2.** Αποκλειστική Οικονομική Ζώνη. **3.** Βυζαντινή νότα –Αραβικό άρθρο. **4.** Και έτσι ο κινισμός, η αγριότητα, η βαρβαρότητα. **5.** Δεικτικό μόριο – Αριθμός Μητρώου. **6.** Τροπικό της κουζίνας. **7.** Γυναικείο όνομα από την αρχαία Ελλάδα. **ΚΑΘΕΤΑ: 1.** Σημαντική ασιατική χώρα. **2.** Όταν, αφού, αν. **3.** Αυτά φυτρώνουν μες τα βρύα – Άρειος Πάγος. **4.** Διάσημη κρέμα από πρλίνα και κακάο. **5.** Ο αριθμός 17 – Αυτό παρακινεί. **6.** Παιδικός περιπάτος. **7.** Αλλαντικά. **Η λύση στο επόμενο**

Η ΛΥΣΗ ΤΟΥ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΥ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΑ: 1 ΦΑΝΑΡΙΑ. **2** ΑΠΟ. **3** ΩΑ – ΑΤ. **4** ΧΑΡΕΜΙΑ. **5** ΕΑ – ΑΘ. **6** ΠΟΑ. **7** ΑΠΙΣΤΟΣ. **ΚΑΘΕΤΑ: 1** ΦΤΩΧΕΙΑ. **2** ΑΑΑ. **3** ΝΑ – ΠΙ. **4** ΑΠΡΕΠΟΣ. **5** ΡΟ – ΑΤ. **6** ΑΙΑ. **7** ΑΣΤΑΘΗΣ.

ΓΟΝΕΙΣ ΜΙΛΑΤΕ ΣΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΑ

Η λήξη της σχολικής χρονιάς στην Αμπέτσιο Σχολή Καΐρου

(συνέχεια από την 1^η σελίδα)

Γράφει ο Άγγελος Κουτρομπάκης, απόφοιτος του 1966 της Αμπετίου Σχολής Καΐρου

ανακοινώθηκε το 1964, ότι από τη επόμενη σχολική χρονιά η Αμπέτσιο, μετά από τόσα χρόνια, θα γινόταν μικτό σχολείο. Σπουδαία είδηση για μας τα αγόρια. Πανηγυρίσαμε τότε! Για να ξαναγυρίσω στην τελετή των λήξεων, εμάς τους μαθητές δεν μας ενδιέφεραν ιδιαίτερα οι ομιλίες των επισήμων κατά τη διάρκεια της. Οι δικές μας αγωνίες ήταν να ολοκληρωσούμε όσο καλύτερα μπορούσαμε την κάθε τάξη, καθώς πλησίαζε η σημαντική στιγμή της τελικής αποφοίτησής μας. Και όσο μεγαλώναμε, τόσο πιο πολύ μας απασχολούσε το τι θα γίνει μετά το σχολείο, τι θα σπουδάσαμε, τι επάγγελμα θα διαλέγαμε. Οι λήξεις, πάντως, ήταν μία ευκαιρία να συναντηθούμε με τους φίλους και συμμαθητές άλλη μία φορά, πριν το μακρύ και

παρενρίσκονταν στην τελετή ήταν εκεί για να καμαρώσουν τα παιδιά τους, να συμμετέχουν στα κοινά της παροικίας, αλλά και να ενημερωθούν για παροικιακά ζητήματα, μέσα από τις ομιλίες και τους απολογισμούς των ειδικών της εκπαίδευσης. Ήταν μια σημαντική κοινωνική συνάντηση.

Το ξεκίνημα γινόταν με την προσευχή από την σχολική χορωδία, υπό την επίβλεψη του δασκάλου **Στέφανου Παπαστεφάνου**. Σε παλιότερες εποχές, όταν υπήρχε και η σχολική φιλαρμονική, έπαιζε εμβατήρια αλλά και βαλς και μετά ακολουθούσαν απαγγελίες ποιημάτων. Η κυρίως ομιλία, ο απολογισμός της χρονιάς, φυσικά γινόταν από τον διευθυντή της Σχολής, τον **Θεοδόσιο Κονά** ο οποίος ανέφερε τα διάφορα θέματα που απασχόλησαν την διοίκηση, τα προβλήματα που αντιμετώπισαν, τον συντονισμό με τα άλλα ελληνικά σχολεία της Αιγύπτου, τους επιθεωρητές και το υπουργείο Παιδείας της Ελλάδας. Σημαντικό μέρος της ομιλίας ήταν η στενή συνεργασία με τον διευθυντή του Αραβικού τμήματος της **Αμπετίου**, αλλά και με το Αιγυπτιακό υπουργείο Παιδείας. Στο μικρόφωνο ακολουθούσε τον **Κονά** ο διευθυντής του Αραβικού τμήματος,

που για αρκετά χρόνια ήταν ο **Νασρ Σουρούρ**, ενώ οι χαιρετισμοί του Προέδρου της **Εφορείας Αμπετίου Σχολής Αρχιεπισκόπου Σινά Πορφυρίου** και άλλων παραγόντων, ολοκληρώναν εκείνο το μέρος της τελετής. Οι γονείς αλλά και οι μαθητές περιμέναμε πως και πως τη στιγμή της

ανάγγελίας και απονομής των βραβείων στους αριστεύσαντες μαθητές όλων των τάξεων. Τα βραβεία προσέφεραν η **Ιερά Μονή Σινά**, αλλά και πολλοί ιδιώτες, ελληνικές αδελφότητες, σωματεία του Καΐρου. Μεγάλη στιγμή ήταν η παράδοση των απολυτηρίων διπλωμάτων στους αποφοίτους. Η εκδήλωση έκλεινε με αποχαιρετιστήριο λόγο από κάποιον απόφοιτο και τους εθνικούς ύμνους **Ελλάδος και Αιγύπτου**. Κάποιες χρονιές ακολουθούσε και έκθεση χειροτεχνίας των μαθητών σε αίθουσα μέσα στο κτίριο. Για παράδειγμα, τη χρονιά της δικής μου αποφοίτησης, το 1966, οι τελειοφοίτοι παρουσίασαν διάφορα θρησκευτικά αντικείμενα και σύμβολα (σταυρούς, εικόνες κλπ.) που οι ίδιοι κατασκεύασαν υπό την επίβλεψη του αρχιμανδρίτη

Γρηγορίου Μανιατόπουλου, καθηγητή Θρησκευτικών. Εγώ, θυμάμαι, είχα φτιάξει μια ξύλινη μικρογραφία του πατριαρχικού θρόνου! Μετά την εκδήλωση, οι επισκέπτες και οι μαθητές ξανασμίγανε για να ανταλλάξουν ευχές και συγχαρητήρια. Μετά τους αποχαιρετισμούς άδειασε σιγά-σιγά η αυλή κι έμεινε σιωπηλή, μέχρι να ξαναγμίσει με μαθητικές φωνές την επόμενη σχολική περίοδο. ***Οι φωτογραφίες είναι από το προσωπικό αρχείο της Μ. Αδαμαντίδου και του Αγγ. Κουτρομπάκη προορίζονται για δημοσίευση στο «Νέο Φως» και στην επίσημη ιστοσελίδα της Ε.Κ.Κ εκκαίρο.org. Οποιαδήποτε αναπαραγωγή τους επιτρέπεται μόνο έπειτα από συνεννόηση με τους έχοντες τα πνευματικά δικαιώματα.**

προβλήματα: οικονομικά, οργανωτικά, συγχωνεύσεις σχολείων, μείωση μαθητών λόγω επαναπατρισμού και συνεχή συνεργασία με το αιγυπτιακό κράτος με αφορμή τις νέες νομοθεσίες για τα ξένα σχολεία. Αυτά, βέβαια, και πολλά άλλα θέματα δεν απασχολούσαν τόσο τους μαθητές γιατί δεν γινόντουσαν όλα γνωστά σε μας. Εκτός αν κάποιες αποφάσεις άλλαζαν σημαντικά την καθημερινότητά μας, όπως όταν

ελεύθερο καλοκαίρι να μας χωρίσει. Οι λήξεις ήταν στην ουσία η έναρξη των διακοπών μας. Οι τελετές λήξης γινόντουσαν αρχές **Ιουλίου**, στην αυλή του σχολείου, απογευματάκι, για αποφυγή της ζέστης. Εκτός από την διοίκηση, τους καθηγητές και δασκάλους παρόντες ήταν σχεδόν όλοι οι παράγοντες της παροικίας: πρόεδρος, πρόξενος, στρατιωτικός ακόλουθος της πρεσβείας, κοινοτικοί επίτροποι, εκπρόσωποι του πατριαρχείου, εκπρόσωπος του αιγυπτιακού κράτους, δημοσιογράφοι. Οι γονείς, συγγενείς και φίλοι που

Οι τελετές λήξης των μαθημάτων μια φορά και έναν καιρό

(συνέχεια από την 1^η σελίδα)

Απρίλιο του 1943 με πρωτοβουλία της **Κότσικα**. Στη λογοδοσία αναφέρεται επίσης τόσο το πρόγραμμα του παιδικού σταθμού όσο και του νηπιαγωγείου όπου τα παιδιά διδάσκονταν «τα πρώτα γράμματα υπό της νηπιαγωγού κατά την μέθοδο του περίφημου Ντεκρολύ, της οποίας το χαρακτηριστικόν είναι η τέλεια αποφυγή του αφηρημένου. Πάντως και οι πολύ μικροί δια διαφόρων απαγγελιών και παραστατικών εικόνων προετοιμάζονται για την μαθητικήν περίοδον». Χαρακτηριστικό της λογοδοσίας της είναι ο λεπτομερής οικονομικός απολογισμός που ενώ κατέληγε σε έξοδα ύψους 5.189 λιρών Αιγύπτου και έσοδα 651 λίρες, δεν έγινε αναφορά πώς και από ποιον καλύφθηκε η διαφορά των 4.538 λιρών που απαιτήθηκαν για τη λειτουργία της παιδικής στέγης. Το γεγονός αυτό δεν περνάει απαρατήρητο από τον αρθρογράφο ο οποίος σημειώνει: «Δεν μας ανέφερε η λογοδοσία πώς εκλύθη η σεβαστή διαφορά μεταξύ εσόδων και εξόδων όσοι όμως γνωρίζουν την αγάπη και την αφοσίωσιν της **Κας Κότσικα** προς το θεάρεστον και φιλογενές έργον το οποίον ενεπνεύσθη και το οποίον έκτοτε ηγείται η έξοχος Ελληνίς, δεν δυσκολεύθησαν καθόλου να μαντεύσουν». Τις ίδιες μέρες περίπου, τον Ιούνιο του 1944 στην εφημερίδα «ΦΩΣ», δημοσιεύτηκαν και οι τελετές λήξης άλλων Σχολών. Για την **Πατριαρχική Σχολή της Σούμπρας «εν τη αιθούση του Ι. Ν. Αγίου Αναργύρων διεξήχθη απλή και αθόρυβος τελετή επί τη λήξει των μαθημάτων της Σχολής»**. Ο διευθυντής κ. **Παλιούρης «εξέθεσε τα πεπραγμένα και την λογοδοσίαν ακολουθήσεν η απονομή βραβείων εις τους αριστεύσαντας»** παρουσία πλήθους κόσμου, εκκλησιαστικών αρχών και εκπροσώπων οργανισμών. «**Η τελετή της λήξεως εις τας Μελαγχροινείους Σχολάς, διεξήχθη εν τω περιβόλω των σχολών**» καθώς και «**η απονομή του Μήτσιου βραβείου» Κοινοτική Επιτροπή, Κυπριακή αδελφότητα, Αμπέτσιο Σχολή, Κοινοτικό Παρθενάγωγείο, Διδασκαλική Ένωσις, Σύλλογος Ελληνίδων Κυριών, Εστία, Κοινοτικός Οργανισμός Προϊού Ροφήματος (μην ξεχνάμε ότι ο Β' Παγκόσμιος Πόλεμος δεν είχε τελειώσει ακόμα)** είχαν υψηλή εκπροσώπηση, παρόντες επίσης πολλοί εκπαιδευτικοί και πάροικοι.

Μετά την απονομή των βραβείων και των λόγων, ακολουθήσε «**με θαυμαστήν επιτυχίαν η παράστασις της οπερέτας «Ο τρακατρούκος»** ήτις κατέθελεξεν το ακροατήριο και καταχειροκρότησεν». Τις ίδιες μέρες ένα μονόστηλο αφιερωμένο στο ίδιο έντυπο στους αριστεύσαντες τελειοφοίτους της Αμπετίου Σχολής, όπου ο πρώτος αριστεύσας ήταν ο **Γεώργιος Στ. Ρουσσός** που εκφώνησε και ευχαριστήριο λόγο. Στην αίθουσα δε, της **Ένωσης Αποφίτων της Αμπετίου Σχολής**, διοργανώθηκε δεξίωση προς τιμήν των αποφίτων, όπως ως σήμερα συνηθίζεται, με παρόντες τον **Αγιο Σινάιου** αλλά και τον διευθυντή της σχολής κ. **Παϊδούση**. Τους υποδέχθηκε ο πρόεδρος της Ένωσης κ. **Παπαθεοδώρου** ο οποίος στο λόγο του, συνεχάρη τους εκπαιδευτικούς και ευχήθηκε στους τελειοφοίτους καταλήγοντας «**χαιρεί η Ένωσις διότι από σήμερον νέον άλκιμον αίμα ρέει εις τας φλέβας της, αίμα ελληνικό μέγαθμον, μνήμον των θυσιών των Πατέρων και συνειδήσει προς το Γένος και την ανθρωπότητα υποχρεώσεων**». Δεν έλειπαν βέβαια και ανταποκρίσεις από το **Ζαγκαζίκ**

Γράφει ο Χρίστος Παπαδόπουλος Διευθυντής του Ε.Π.Κ.Κ

όπου η τελετή λήξης έλαβε χώρα στα γραφεία της **Ελληνικής Κοινότητας Ζαγκαζίκ** καθώς και από το **Πορτ Σάιντ** όπου η τελετή έγινε στις αίθουσες της Ελληνικής Στέγης, με απαγγελίες μαθητών, τη λογοδοσία του διευθυντή κ. **Χριστόφορου Κυριακίδη** και «**επικολούθησε χορός, συνοδεία εκλεκτής Τζαζ, διαρκέσας εν αδιαπτώτω ενθυμία μέχρι του μεσονυκτίου**». Το 1946, στην Κυριακάτικη εφημερίδα «**Νέα Ηχώ**», δημοσιεύτηκε άρθρο σχετικά με τη σχολική εορτή του **Κοινοτικού Παρθενάγωγείου**. Εντύπωση προκαλεί η αναφορά του διευθυντή κ. **Βογιατζή** στη λογοδοσία του, παρουσία εκπροσώπων πολλών κοινοτικών οργανισμών, στο μαθητικό δυνάμει της **Ανωτέρας Αστικής Σχολής** και του **Γυμνασίου**, όπου φοιτούσαν το σχολικό έτος 1945-1946 αντιστοιχώς 117 και 162 μαθήτριες εκ των οποίων ποσοστό περίπου 25% έμεινε στάσιμο ή

μετεξαστάσε και μόνο το 75% προβιβάστηκε. Στις 4.6.1950 στην ίδια εφημερίδα, δημοσιεύθηκε άρθρο για την τελετή λήξης μαθημάτων στις **Νυχτερινές Σχολές** των κοινοτικών εκπαιδευτηρίων στα οποία εγγράφησαν 650 μαθητές και μαθήτριες και ο διευθυντής τους προέβλεπε ότι θα εξελιχθούν σε ένα «**μικρό Πολυτεχνείο**». Δεν παρέλειψε να ευχαριστήσει την **Ελληνική Κοινότητα Καΐρου** και την **Ένωση Αποφίτων Αμπετίου Σχολής «αίτινες συντηρούν τας σχολάς αυτές»**. Ο πρόεδρος της ανάλογης εφορείας κ. **Κομνηνός** ανέφερε σχετικά «**επίσθη πλέον η παροικία ότι η περαιτέρω καρποφόρα επιβίωσις της πρέπει να στηρίζεται επί της τεχνικής επιμορφώσεως της νεολαίας μας, γνωρίζει ήδη ότι μόνον τεχνίται ακλώς κατηρτισμένοι και ειδικευμένοι, είναι δυνατόν να εύρουν εφεξής επίζητες θέσεις**». Ακολούθησε η βράβευση των μαθητών ανά μάθημα όπως π.χ ελληνικά, αραβικά, αγγλικά, γαλλικά, γεωμετρικό σχέδιο, γλεύθερο σχέδιο, μηχανολογία, πυρογραφία, ηλεκτρολογία και

κοπτική. Τέλος, στις 18.6.1950 εκτενές άρθρο της Κυριακάτικης εφημερίδας «**Νέα Ηχώ**» αφιερωμένο στην τελετή λήξης των **Κοινοτικών Εκπαιδευτηρίων**. Ο δραστήριος διευθυντής **Παντελής Παϊδούσης**, προήχθη εν τω μεταξύ από διευθυντής της Αμπετίου σε διευθυντή όλων των Κοινοτικών εκπαιδευτηρίων, ανέφερε στη λογοδοσία του ότι το σχολ. έτος 1949-1950 «**εγγράφησαν εις τας σχολάς 1149 μαθηται και μαθήτριαι. Εκ των 540 μαθητριών το Δημοτικό Θηλέων προήχθησαν αι 469. Εξ αυτών αρίστευσαν αι 132. Εκ των 182 του Γυμνασίου Θηλέων προήχθησαν αι 118. Εκ των 100 του Ανωτέρου Παρθενάγωγείου προήχθησαν αι 60. Εκ των 368 μαθητών του Δημοτικού Αρρένων προήχθησαν 312 και τέλος εκ των 128 μαθητών του ημιγυμνασίου αρρένων προήχθησαν οι 77**». Είναι εύκολο να συμπεράνει κανείς ότι μιλάμε για μια εποχή με εντελώς διαφορετικά εκπαιδευτικά και παιδαγωγικά κριτήρια. Εντύπωση προκαλεί η αναφορά του στη λογοδοσία στο κοινοφελές έργο των κοινοτικών εκπαιδευτηρίων τα οποία επωμίστηκαν κατά τη διάρκεια του σχολικού έτους τη διανομή δωρεάν βιβλίων, την παροχή ημιδιατροφής σε 500 μαθητές, την παροχή ένδυσης και υποδήσεως δυο φορές ετησίως σε περισσότερους από 300 μαθητές καθώς και ιατροφαρμακευτική περίθαλψη των μαθητών. Την έκθεση πεπραγμένων ακολουθήσε η βράβευση των μαθητών όλων των εκπαιδευτηρίων που διακρίθηκαν και βράβια αναπτυκτικών και γλυκών. Εβδόμηνα και πλέον χρόνια μετά οι ίδιοι φορείς φροντίζουν για την συνέχιση της ελληνικής εκπαίδευσης στο Κάιρο με τον ίδιο ζήλο. Η **Ελληνική Κοινότητα Καΐρου** με διαρκές το ενδιαφέρον στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση, συνεχίζει τους αγώνες της κ. **Κότσικα** για την προσχολική εκπαίδευση και έχει σε υψηλές θέσεις της ατζέντας την υποστήριξη του δημοτικού σχολείου αλλά και της **Ελληνικής Γλωσσας** και του Ελληνικού Πολιτισμού με την υποστήριξη που παρέχει στο **Ελληνικό Πολιτιστικό Κέντρο Καΐρου**. Συνοδοιπόρος και η **Αμπέτσιο Σχολή** που αγωνίζεται για την δευτεροβάθμια εκπαίδευση των νέων της παροικίας. Κατ' αναλογία και οι φορείς της **Αλεξάνδρειας** για τους νέους της παροικίας τους. Ο σπόρος του Ελληνισμού στην εύφορη γη της Νειλοχώρας συνεχίζει να αποδίδει καρπούς ακόμα κι όταν δεν μπορεί να το γιορτάσει λόγω συγκυριών. Ο αγώνας, παρά τις αγωνίες δεν είναι άγονος.

Ήρθε η στιγμή να χωρίσουμε - Οι λήξεις στην Αχιλλοπούλειο Σχολή Καΐρου

(συνέχεια από την 1^η σελίδα)

αιγυπτιακού υπουργείου Παιδείας, επώνυμοι και ανώνυμοι πάροικοι που ενδιαφέρονταν για τα εκπαιδευτικά. Όλοι με τα καλά τους, βεβαίως, κι ας έσκαγε ο τζιτζικας τέλη Ιουνίου. Η τελετή γινόταν άλλοτε στην αυλή του Αχιλλοπούλειου και άλλοτε σ' αυτή της Ξενακείου με την οποία συνόρευε. Παραταγμένα σε σειρές τα βιεννέζικα καθίσματα που γέμιζαν με κόσμο, τραπέζια με στοίβες τα απολυτήρια και τα βραβεία, το πιάνο σε εξέδρα («δανεικό» από την αίθουσα Ωδικής), οι επιμελήτριες επί της υποδοχής και της τάξης. Αυτό ήταν το σκηνικό της εκδήλωσης στα 11 χρόνια που διηύθυνε το σχολείο η Αργίνη Φραγκούλη (1953-1964) πριν τη μεταστέγασή του στην Ηλιούπολη αλλά, κατά βάση, δεν είχε αλλάξει από τότε που λειτουργήσε ως Αχιλλοπούλειο το 1884. Στην πορεία, βέβαια, μαζί με την παροικία που μεγάλωσε και τις μαθήτριες που από καμιά 250αριά αυξήθηκαν στις χιλίες-τόσες, αυξήθηκαν και όλα τα άλλα: οι τάξεις, οι εκπαιδευτικοί, το σχολικό πρόγραμμα, το... διάρκεια των κτιρίων και η... διάρκεια της εκδήλωσης!

Δικαιολογημένα, βέβαια. Οι αλλαγές που συντελέστηκαν στις δεκαετίες του 1950 και 1960 στον αιγυπτιακό πολιτικό και οικονομικό χώρο, η διαδρομή της παροικίας και η υποχρεωτική εισαγωγή της αραβικής γλώσσας και μόρφωσης στο σχολικό πρόγραμμα είχαν φέρει πολλά

προβλήματα στη λειτουργία του σχολείου, γι' αυτό και η Φραγκούλη ως γενική διευθύντρια και ο Γιάννης Καλόκαρδος ως διευθύνων του Δημοτικού έπρεπε να ενημερώσουν την παροικία για πολλά: τις στατιστικές της μαθητικής κίνησης («Πόσες λιγότερες μαθήτριες γράφτηκαν φέτος;» ήταν το φλέγον ερώτημα), τα αποτελέσματα των εξετάσεων στα Αραβικά, τις εκδρομές, παραστάσεις και γενικά την πλούσια σχολική ζωή, το τμήμα Δακτυλογραφίας, το Συστήσιο, το Πρωινό Ρόφημα, τα υφάσματα και υποδήματα που μοιράζονταν στις άπορες χάρη σε κληροδοτήματα και δωρεές... Η λίστα συνεχίζει... Μα πριν, μετά και ανάμεσα στις ομιλίες υπήρχαν κι άλλα.

Το επιγραμματικό πρόγραμμα στο ρεπορτάζ του Ταχυδρόμου για τη γιορτή των λήξεων στις 26 Ιουνίου 1961 με βοήθα να συμπληρώσω την εικόνα. Έξυπνα, το παρθεναγωγείο έκανε χρήση του μεγάλου «ατού» του, τη μαθητική χορωδία. Εκείνο το απόγευμα, η έναρξη ήταν μελωδική: οι τελειόφοιτες, με συνοδεία πιάνου, έψαλαν το Απολυτικό της Πεντηκοστής και την προσευχή «Ευλαβικά». Μετά την ομιλία του Καλόκαρδου, πρόσφεραν το πρώτο από δύο - ευπρόσδεκτα, θα υποθέσω - μουσικά διαλείμματα, με

Γράφει η Μαρία Αδαμαντίδου Δημοσιογράφος, Συγγραφέας

τον Ύμνο των Ευεργετών Αχιλλοπούλου - Ξενάκη και τον «Αποχαιρετισμό της ζωής του σχολείου», ενώ μετά τη Φραγκούλη τραούδησαν «Τα χρυσάνθεμα» και το «Τώρα το καλοκαίρι». Σειρά είχαν ύστερα η συγκίνηση και οι δύσκολοι αποχαιρετισμοί: η διευθύντρια, όπως κάθε χρονιά, απευθύνθηκε στις τελειόφοιτες της Στ' Γυμνασίου και της Γ' Αστικής με συμβουλές για τη ζωή μετά τα θρανία,

ενώ η τελειόφοιτη Μαρία Κωνσταντοπούλου εξέφρασε την ευγνωμοσύνη της τάξης της για την εκπαίδευση και αγωγή που τους προσέφερε το παρθεναγωγείο. Ύστερα τα φώτα έφεψαν στις μικρές και μεγάλες μαθήτριες: βραβεία, βραβεία, βραβεία... Τελειωμό δεν είχαν τα βραβεία από την Κοινότητα, τον διδασκαλικό και καθηγητικό σύλλογο, τις αδελφότητες, τους επιτρόπους και ιδιώτες... Η πρόθεση ήταν να τιμηθούν όχι μόνο η γενική άριστη επίδοση αλλά και η αξιόλογη επίδοση στο ένα μάθημα που μια μαθήτρια είχε ιδιαίτερη κλίση. Βέβαια, το τελευταίο χειροκρότημα και τα μεγαλύτερα χαμόγελα ανήκαν στις τελειόφοιτες. Το 1961, ήταν 20 κοπέλες της Αστικής και 29 του Γυμνασίου που παρέλαβαν απολυτήρια τα οποία μάλιστα, για πρώτη χρονιά περιλάμβαναν και αραβικό κείμενο. Η αυλαία έπεφτε με τους εθνικούς ύμνους της Αιγύπτου και της Ελλάδας αλλά, όσο περασμένη κι αν ήταν η ώρα, κανείς δεν έφευγε αν δεν περνούσε από τις αίθουσες του ισογείου όπου το σχολείο εξέθετε τα τεκμήρια δεξιοτήτων των μαθητριών του: ζωγραφικά έργα με κάρβουνο, μολύβι και παστέλ, χάρτες Γεωγραφίας, συλλογές Γεωλογίας και,

απαραιτήτως, φορέματα, τραπεζομάντιλα, ποδιές της κορίτσας... δείγματα δεινότητας στο ράψιμο και το κέντημα, αναγκαία εφόδια της γυναίκας κατά τις αντιλήψεις της εποχής. Οι λήξεις των μαθημάτων ήταν μια καθαρόαιμη Γιορτή του Σχολείου: Εκείνο κατέθετε τη δράση του, οι γονείς χειροκροτούσαν κι έδειχναν την εκτίμησή τους, χαιρόνταν και για τα κορίτσια τους που μάθαιναν και προόδευαν. Ήταν και μέρα αποχαιρετισμού, προσωρινού για δασκάλους και μαθήτριες που θα επέστρεφαν την επόμενη σχολική χρονιά, οριστικού όμως για τις τελειόφοιτες που γι' αυτές το «Ήρθε η στιγμή να χωρίσουμε/ μα θα θυμόμαστε αιώνια/ τις όμορφες μέρες που ζήσαμε/ στα σχολικά μας τα χρόνια...» είχε κυριολεκτική σημασία. Από το 1884 και το 1961 μέχρι τα 2020 πολλά πράγματα περιλάμβαναν και αραβικό κείμενο. Η αυλαία έπεφτε με τους εθνικούς ύμνους της Αιγύπτου και της Ελλάδας αλλά, όσο περασμένη κι αν ήταν η ώρα, κανείς δεν έφευγε αν δεν περνούσε από τις αίθουσες του ισογείου όπου το σχολείο εξέθετε τα τεκμήρια δεξιοτήτων των μαθητριών του: ζωγραφικά έργα με κάρβουνο, μολύβι και παστέλ, χάρτες Γεωγραφίας, συλλογές Γεωλογίας και,

*Οι φωτογραφίες είναι από το προσωπικό αρχείο της Μαρίας Αδαμαντίδου και προορίζονται για δημοσίευση στο «Νέο Φως» και στην επίσημη ιστοσελίδα της E.K.K.ekkaigo.org. Οποιαδήποτε αναπαραγωγή τους επιτρέπεται μόνο έπειτα από συνεννόηση με την Μ. Αδαμαντίδου.

Μιχάλης Μπίσκος: Η πολιτιστική κληρονομιά των Αιγυπτιακών είναι μοναδική

(συνέχεια από την 1^η σελίδα)

Μπίσκος μιλά και για δύο ακόμη μεγάλα έργα που έχει υλοποιήσει, την αποκατάσταση του Ι.Ν της Ε.Κ.Κ των Αγ. Κωνσταντίνου και Ελένης και του Πατριαρχικού Ναού του Αγ. Νικολάου στο Χαμζάουι.

Σε ποιούς ναούς έχετε συντελέσει την αποκατάστασή τους; Ποιές οι δυσκολίες που αντιμετωπίσατε;

«Εντός του Καΐρου μελέτησα και υλοποίησα αφενός την καθολική αποκατάσταση του Κοινοτικού Ναού Αγ. Κωνσταντίνου και Ελένης στο Μπουλάκο, κυρίως στα έργα επισκευής του εξωτερικού κελύφους του Ναού με το Καμπαναριό καθώς και σε όλες τις επισκευές εσωτερικά του Ναού και αφετέρου μελέτησα και υλοποίησα την αποκατάσταση του Πατριαρχικού Ναού Αγ. Νικολάου στο Χαμζάουι, κυρίως στα έργα υποδοχής του, καθώς και στις επισκευές στο εξωτερικό κελύφός του. Παραμένει σε εκκρεμότητα η αποκατάσταση Εσωτερικά του Ναού. Οι κυριότερες δυσκολίες που αντιμετώπισα ήταν οι επισκευές και η προστασία από την υγρασία των θεμελίων των Ναών, τα έργα υποστήριξης στην ανοδομή εντός και εκτός των Ναών, καθώς και

τα έργα ενίσχυσης και αποκατάστασης των στεγών τους. Προσθέτω εδώ για ενημέρωση, ότι στα έργα αποκατάστασης και πριν ξεκινήσουν τα έργα επισκευών τους, προηγείται οποσδήποτε ειδική Μελέτη εκτίμησης των ζημιών που υπάρχουν και έπεται αναλυτική πρόταση των απαιτούμενων επεμβάσεων που πρόκειται να υλοποιηθούν.»

Ποιά είναι η Πολιτιστική κληρονομιά των Αιγυπτιακών και πως μπορεί αυτή να διασωθεί;

«Η ακίνητη πολιτιστική μας κληρονομιά είναι πρωτίστως πολύ μεγάλη αλλά συγχρόνως και μοναδική με πολλά τα σημεία αναφοράς της. Μοναστήρια, Ναοί, Σχολεία, Ιδρύματα, Νοσοκομεία, Λέσχες, Σωματεία, Επαύλεις και άλλα πολλά συγκροτούν και κοσμούν ακόμη και σήμερα, τις διάφορες πόλεις της Αιγύπτου. Όμως η διάσωση και συντήρησης αυτής της βαριάς κληρονομιάς, διαπιστώνεται ότι γίνεται επιλεκτικά και μόνον για ορισμένα ακίνητα και αυτό εφόσον προκύψουν ή ωρμάσουν κάποιες συνθήκες, χωρίς να υπάρχει ένα ευρύτερο καθοδηγητικό πρόγραμμα διάσωσης. Εάν πράγματι

επιθυμούμε να διασωθεί επί της ουσίας η κληρονομιά μας αυτή, θα πρέπει καταρχάς να ξεκινήσουμε από την απογραφή της, καταγράφοντας σε όλη την επικράτεια της Αιγύπτου όλα τα ακίνητα που ακόμη σώζονται και συγκροτούν αυτή την κληρονομιά. Εξυπακούεται ότι αυτή η απογραφή θα πρέπει να γίνει από εξειδικευμένους φορείς που γνωρίζουν το αντικείμενο της διάσωσης. Μετά την απογραφή θα πρέπει να ακολουθήσει η ιεράρχηση των αποκαταστάσεων σύμφωνα πάντοτε με τις ανάγκες διάσωσης που θα προκύψουν. Με άλλα λόγια

θα πρέπει να συνταχτεί ένα μίνι κτηματολόγιο της Αιγυπτιακής Κληρονομιάς μας, στο οποίο όλοι οι εμπλεκόμενοι φορείς οφείλουν να συνεργαστούν για να έχουμε ένα θετικό αποτέλεσμα αυτής της δύσκολης προσπάθειας, στην περίπτωση που πρόκειται να υλοποιηθεί. Η προτεινόμενη παραπάνω απογραφή της πολιτιστικής μας κληρονομιάς, ασφαλώς και δεν πρόκειται για μία απλή διαδικασία και η δυσκολία της οφείλεται στον συντονισμό και την συνεργασία που πρέπει να εξασφαλιστεί με όλους τους εμπλεκόμενους φορείς στους οποίους ανήκουν τα ακίνητα αυτά. Σε κάθε περίπτωση αν πράγματι εμείς οι σημερινοί Αιγυπτιώτες πιστεύουμε ότι είναι ανάγκη να διασωθεί έστω με ότι απόμεινε από αυτή την κληρονομιά, τότε η απογραφή σίγουρα είναι ένα στοιχείο που πρέπει να κερδίσουμε, διαφορετικά τα περισσότερα ακίνητα που συγκροτούν αυτή την κληρονομιά μας, δυστυχώς είναι καταδικασμένα να χαθούν.»

Ποια είναι η γνώμη σας για τις προηγούμενες αποκαταστάσεις που έχουν πραγματοποιηθεί και τι προτείνετε για αυτές; «Παρά το γεγονός ότι δεν

επιθυμώ να κρίνω τις εργασίες συναδέλφων που ασχολήθηκαν στις προηγούμενες αποκαταστάσεις, όμως εκ του αποτελέσματος διαπιστώνεται ότι το γενικότερο επίπεδο τους δεν ήταν το αναμενόμενο, είχαν οι περισσότερες από αυτές έναν ευκαιριακό χαρακτήρα και εμπειρείαν πολλές αστοχίες τόσο στον σχεδιασμό τους όσο και στην ποιότητά τους. Τέλος εκτός από την υψηλή αποκατάσταση που είναι σε αυτές τις περιπτώσεις και το κυρίως ζητούμενο, αφού δε ολοκληρωθούν οι εργασίες αποκατάστασης, τότε απαιτείται από τον κάθε φορέα που ανήκει το ακίνητο, να δρομολογήσει και ένα ανάλογο ετήσιο πρόγραμμα συντήρησης των εργασιών που έχουν αποκατασταθεί.»

Ποιά είναι το επόμενο βήμα των Αιγυπτιακών στην μετά κορονοϊό εποχή;

«Όπως σε όλη την ανθρωπότητα, η μετά κορονοϊό εποχή προβλέπεται και για εμάς τους εναπομείναντες Αιγυπτιώτες ότι σίγουρα θα υπάρξουν αρνητικές επιπτώσεις κυρίως οικονομικές, για αυτό τον λόγο απαιτείται από όλους μας να υπάρξει σύνεση, ομόνοια και αλληλεγγύη μεταξύ μας, για να μπορέσουμε έτσι να αντεπεξέλθουμε τα δύσκολα που έρχονται μπροστά μας.»

